

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๐/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๒๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	นางปณิตตา อิมรักษา	ผู้ฟ้องคดี
	นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ ที่ ๑	
	คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๒	
	ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองและคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ บ. ๕๙/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ บ. ๘/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งนักการสังกัดสำนักงานเทศบาลตำบลหนองสอ ปฏิบัติงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งด้วยวาจาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจะมีคำสั่งเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ พร้อมกับได้เสนอว่าหากต้องการให้ต่อสัญญาจ้างจะต้องจ่ายเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ขอผิดผ่อนการจ่ายเงิสดังกล่าวไปถึงสิ้นเดือนเมษายน นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังตำหนิผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีชอบพูดเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ร้องทุกข์

/ต่อผู้ถูกฟ้องคดี...

ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่จนถึงวันฟ้องคดีก็ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานจ้างทั่วไป โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลหนองสอ และสัญญาจ้างระหว่างเทศบาลตำบลหนองสอกับผู้ฟ้องคดีได้ครบกำหนดระยะเวลาการจ้าง ซึ่งเป็นการสิ้นสุดสัญญาจ้าง เนื่องจากครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ตามข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน สองครั้งติดต่อกัน ตามข้อ ๔๓ ของประกาศดังกล่าว การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานจ้างทั่วไปตามมติดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๖๓๕๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และตามวิญญู์สื่อสารกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ รวมทั้งกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานจ้างเทศบาล กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมทำสัญญาจ้างเป็นรายปี และไม่เคยแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อจะได้ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่อง จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบและมีอคติกับผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังไม่เคยได้รับค่าจ้างตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันเป็นวันสุดท้ายที่ทำงานให้แก่เทศบาลตำบลหนองสออีกด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป
๓. ให้คืนสิทธิประโยชน์พร้อมดอกเบี้ยและสวัสดิการอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย
๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีตามอำนาจหน้าที่ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่คดีถึงที่สุด

/๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่คดีถึงที่สุด หากพบว่ามี การกระทำผิดจริง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการทางอาญา ทางแพ่ง และวินัยกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยเรียกเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้ฟ้องคดีเพื่อที่จะต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี แต่เหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดไว้ เป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชาต้องประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ผ่าน ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องแล้ว ประกอบกับเมื่อครบกำหนดสัญญาจ้าง เทศบาลตำบลหนองสอสามารถเลิกจ้างพนักงานได้ตามข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยผู้บังคับบัญชายังให้ออกาสผู้ฟ้องคดีในการปรับปรุงตัวเอง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ปรับปรุงตัวเอง และยังมีพฤติกรรมไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเช่นเดิม กล่าวคือ มาทำงานสาย และกลับก่อนเวลาปฏิบัติงานเป็นอาจิม ไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา เป็นต้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีอาจเข้าใจว่าตนเองทำงานมานานคงจะไม่มี การสิ้นสุดสัญญาจ้าง จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีชอบพูดถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งพนักงานของเทศบาลตำบลหนองสอในทางที่ไม่ดีและเสียหาย นั้น เป็นความเข้าใจผิดและอคติของผู้ฟ้องคดีเอง ซึ่งผู้บริหารและพนักงานของเทศบาลตำบลหนองสอได้ตั้งใจและยึดมั่นในการปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานมาโดยตลอด อีกทั้งหากผู้ฟ้องคดีพบเห็นการทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานราชการ ก็สามารถร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ทำการตรวจสอบต่อไปได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไปขัดต่อกฎหมาย ทั้งที่จะต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดตามวิญญู์สื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ ๐๘๐๙.๕/๖๓๕๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ นั้น เห็นว่าการทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไป เทศบาลตำบลหนองสอได้ดำเนินการตามข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไปเป็นคราวละไม่เกินหนึ่งปี ไม่ได้กำหนดให้ต้องทำสัญญาจ้างเป็นรายปีตามที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจสำหรับหนังสือตามวิญญู์สื่อสารของกระทรวงมหาดไทยและแนวทางปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน

/ก.อบต. ...

ก.อบต. ดังกล่าว ก็เป็นแนวทางปฏิบัติในการต่อสัญญาจ้างเพื่อป้องกันปัญหาการร้องเรียน แต่จะนำมาบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เรียกผู้ฟ้องคดีไปพบที่ห้องทำงานและบอกว่าจะให้โอกาสผู้ฟ้องคดี ถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นำเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา แต่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถหาเงินจำนวนดังกล่าวมาได้ นั้น เห็นว่า เป็นการกล่าวหาโดยปราศจากมูลความจริง พยายามที่จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสียความชอบธรรมในการ พิจารณาและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี และเทศบาลตำบลหนองสอได้รายงาน การต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างทั่วไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาแล้วตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเรียกเงินค่าต่อสัญญาจ้างจากผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ภายหลังจากที่ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับ แจ้งผลการพิจารณาแต่อย่างใด นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้พิจารณาแล้วแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ กส ๕๔๒๐๑/๔๕๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่ง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง เป็นคำสั่งที่มีข้ออ้างไม่สมเหตุสมผลและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่เคยมีการแจ้งผล การประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เป็นการขัดต่อหลักนิติธรรม หลักการบริหาร งานบุคคล ซึ่งส่งผลให้ระบบราชการได้รับความเสียหาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อน เสียหายอย่างร้ายแรง และผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับค่าจ้างตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันเป็นวันสุดท้ายที่ทำงานให้แก่เทศบาลตำบลหนองสอ นั้น เห็นว่า ในการ ออกคำสั่งครั้งนี้เป็นไปโดยความยุติธรรม ไม่ได้มีอคติ และไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี และได้พิจารณาจากแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ผ่านการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง อันเป็นเหตุให้ต้องเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๓๔ ข้อ ๔๓ และข้อ ๕๔ ของประกาศข้างต้น เป็นการสิ้นสุดสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับเทศบาลตำบลหนองสอแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๗ ของสัญญาจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เมื่อเทศบาลตำบลหนองสอโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งไม่ต่อสัญญาจ้างและแจ้งคำสั่งแก่ผู้ฟ้องคดีโดยชอบแล้ว จึงถือได้ว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และไม่ต้องจ่ายค่าจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด โดยในการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและประโยชน์ ของทางราชการ ตลอดจนสถานะทางการเงินการคลังประกอบแล้วว่า การที่ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับ ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผลดีต่อทางราชการ เพราะเป็นการประหยัดงบประมาณของทางราชการ

/และตำแหน่ง...

และตำแหน่งนักการของเทศบาลตำบลหนองสอมีลูกจ้างประจำอยู่แล้ว ๑ ตำแหน่ง โดยปฏิบัติหน้าที่ คล้ายกันกับผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ไม่เคยเห็นเอกสารที่เป็นแบบประเมินผล การปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อบกพร่องในการทำงานเพื่อจะได้ แก้ไขข้อบกพร่องในการทำงาน จึงเท่ากับไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน นั้น เห็นว่า เทศบาลตำบลหนองสอได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งผล การประเมินไม่ผ่าน รวม ๒ ครั้งติดต่อกัน และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการประเมินผล การปฏิบัติงานดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับผลการประเมินและไม่ยอมลงลายมือชื่อ รับทราบผลการประเมิน ซึ่งปรากฏตามบันทึกของเทศบาลตำบลหนองสอ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง รายงานกรณีที่ได้รับการประเมินไม่ยอมลงนามในแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน พนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๗ และเทศบาลตำบลหนองสอ ได้มีหนังสือ ที่ กส ๕๔๒๐๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๕ (ที่ถูกต้อง คือ ๒๕๕๗) แจ้งผลการประเมินผล การปฏิบัติงานพนักงานจ้างครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบอีกด้วย นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีข้อสังเกตว่า การฟ้องคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยกข้ออ้างต่าง ๆ ที่จะเป็นการทำลาย ชื่อเสียงเทศบาลตำบลหนองสอและพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองสอ โดยที่ ข้ออ้างนั้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือเทศบาลตำบลหนองสอ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองสอแต่อย่างใด คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีน่าจะมีเจตนา เพียงเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายและเป็นการใส่ความซึ่งเป็นการจงใจขัดขวาง การปฏิบัติงานของเทศบาลเพื่อไม่ให้เกิดการปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป จึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอความเป็นธรรมกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ และได้ปฏิบัติตามข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๓๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานเทศบาล ซึ่งจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบและเป็นธรรม โดยยึดหลักกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ยึดถือประโยชน์ของทางราชการ โดยมีได้มีอคติใด ๆ และไม่เคยโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การโดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกันกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีครั้งที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งนางสาวสายสงวน ดอนสมจิตร หัวหน้าสำนักปลัด ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในครั้งดังกล่าว ตามหนังสือ ที่ กส ๕๔๒๐๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๕ (ที่ถูกต้อง คือ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓) พร้อมกับการแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการแจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๔๒ ที่กำหนดให้เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประเมินแจ้งผลการประเมินให้พนักงานจ้างตามภารกิจหรือพนักงานจ้างทั่วไปผู้รับการประเมินทราบ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานจ้างดังกล่าว เพื่อแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งนางสาวสายสงวน ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ทำการประเมินในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จากนั้น คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ลงความเห็นในแบบประเมินโดยเห็นด้วยกับการประเมินในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่ปรากฏหลักฐานรายการการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า มีการประชุมพิจารณาผลการประเมินในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันก่อนที่นางสาวสายสงวน จะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ และยังเป็นการประชุมพิจารณาผลการประเมินผลการปฏิบัติงานก่อนวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๔๐ ที่กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ปีละ ๒ ครั้ง ตามปีงบประมาณ ครั้งที่ ๑ ประเมินผลในช่วงการปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง ๓๑ มีนาคม ครั้งที่ ๒ ประเมินผลในช่วงการปฏิบัติงาน ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายน และข้อ ๔๑ ที่กำหนด

/ให้นายก...

ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยให้
 คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานมีหน้าที่ในการกลั่นกรองการประเมินผล
 การปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมจากการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ประเมิน
 ก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรี เนื่องจากเป็นกรณีที่เชื่อได้ว่าการประเมินผล
 การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผล
 การปฏิบัติงาน จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วย
 สัญญาจ้าง ข้อ ๖ ที่กำหนดว่า เทศบาลจะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง
 และที่เทศบาลกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี
 ทั้งสองครั้งดังกล่าวมาใช้เป็นเหตุผลในการมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๙๘/๒๕๕๗
 ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี แล้วรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗
 รับทราบกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานการไม่ต่อสัญญาจ้างของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดี
 พ้นจากตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และมีหนังสือ
 ที่ กส ๕๔๒๐๑/๔๒๒ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงไม่ชอบ
 ด้วยสัญญา ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙
 ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่าคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น
 จึงมีมติเห็นชอบให้เทศบาลตำบลหนองสอดำเนินการเยียวยาผู้ฟ้องคดีตามแนวคำวินิจฉัย
 ของผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยให้เทศบาลตำบลหนองสอพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีตามหลักเกณฑ์
 และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้างได้ไม่ก่อนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบ ซึ่งมีมติที่ประชุม
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
 ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่เคยมีมติเห็นชอบการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไป กรณีเช่นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่
 ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙
 วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ส่วนประเด็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย
 กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
 ของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๙๘/๒๕๕๗
 ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดี
 ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อใด แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์
 ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗

/แต่จนถึง...

แต่จนถึงวันฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นกรณี
 ที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุ
 ให้ร้องทุกข์ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์
 และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๕๓ และประกาศคณะกรรมการ
 พนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ
 ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔
 ข้อ ๑๓๗ ข้อ ๑๔๑ และข้อ ๑๔๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี
 ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๑๔๕
 ของประกาศดังกล่าว คือ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เมื่อปรากฏว่า
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเสร็จในการประชุมครั้งที่
 ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๕ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่
 กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ส่วนหนังสือร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีที่ร้องทุกข์
 ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น เป็นเรื่อง
 ร้องทุกข์อันมีเหตุจากกรณีเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถพิจารณาเป็นเรื่องเดียวกันได้
 เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้เทศบาลตำบลหนองสอ
 พิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีแล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งบังคับตามคำขอข้อ ๔ ของผู้ฟ้องคดีอีกต่อไป
 ส่วนคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ และข้อที่ ๓ เป็นคำขอที่ศาลไม่อาจกำหนด
 คำบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๔๒ และสำหรับคำขอข้อที่ ๕ ของผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน
 หรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้อง
 ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เทศบาลตำบลหนองสอโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ปฏิบัติตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน
 ๒๕๕๕ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ข้อกำหนดตามสัญญาจ้างของพนักงานจ้าง ตำแหน่ง
 พนักงานจ้างทั่วไปของผู้ฟ้องคดี นั้น ได้กำหนดช่วงเวลาในการว่าจ้างไว้อย่างชัดเจน คือ ระหว่าง
 วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม และระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีนั้น ๆ
 จึงเห็นได้ว่า สัญญาจ้างของพนักงานจ้างรายดังกล่าวนั้นสิ้นสุดลงแล้ว เทศบาลตำบลหนองสอ
 จะดำเนินการว่าจ้างผู้ฟ้องคดีต่อหรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใต้ภาวะ
 งบประมาณ และภารกิจของหน่วยงานที่จะต้องดำเนินการ อีกทั้งเทศบาลตำบลหนองสอ

/มีพนักงาน...

มีพนักงานจ้างที่ปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีอยู่แล้ว เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีต่อไป ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี นั้น เป็นเพียงการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างเท่านั้น แม้ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมิน การปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าระดับดี ก็เชื่อว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้างเสมอไป เพราะการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งหากจะต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี เท่านั้น และยังต้องอยู่ในเงื่อนไขของภารกิจของหน่วยงานและวิธีการงบประมาณอีกด้วย นอกจากนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ที่มีมติให้เทศบาลตำบลหนองสอดำเนินการเยียวยาผู้อุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ พนักงานจ้างได้ไม่ก่อนวันที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์มีมติเห็นชอบ และเป็นการเพิกถอนมติที่ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ความเห็นชอบในการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี และยุบเลิกตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวมีข้อเคลือบแคลงสงสัย ผิดวิสัย ไม่เป็นธรรมและเป็นกลาง หรืออาจเข้าข่ายเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นเหตุให้ เทศบาลตำบลหนองสอได้รับความเสียหาย เนื่องจากในการประชุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (๑) ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ความจำเป็น ความเหมาะสม ตลอดถึงภาระงบประมาณ ซึ่งเทศบาลตำบลหนองสอไม่มีความจำเป็นในการจ้าง ผู้ฟ้องคดีต่อไปอีก (๒) มีพนักงานซึ่งปฏิบัติงานในหน้าที่ในลักษณะงานเดียวกันกับผู้ฟ้องคดีอยู่แล้ว และเป็นกรณีตามข้อตกลงหรือข้อกำหนดในสัญญาจ้างระหว่างเทศบาลตำบลหนองสอกับผู้ฟ้องคดี ข้อ ๗ (๑) ที่กำหนดให้ สัญญานี้สิ้นสุดเมื่อพนักงานจ้างไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ติดต่อกันสองครั้ง... ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (๓) พิจารณาเทียบเคียงเพียงคำพิพากษา ศาลปกครองที่มาจากเทศบาลตำบลท่าคันโทเพื่อให้ไม่มีการเปรียบเทียบเท่านั้น ไม่ได้นำเอา แนวคำพิพากษาอื่นมาประกอบเพื่อพิจารณา เช่น แนวคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ตามคำร้องที่ ๔๕๕/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๓๓๘/๒๕๕๓ (ในคดีของศาลปกครองพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๑๗/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๘๒/๒๕๕๓) แนวคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ตามคำร้องที่ ๖๗/๒๕๕๓ คำสั่งที่ ๑๙๗/๒๕๕๓ (ในคดีของศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๔๑๖/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๓๘๖/๒๕๕๒) และแนวคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด ตามคำร้องที่ ๑๒๔/๒๕๕๒ คำสั่งที่ ๓๘๗/๒๕๕๒ (ในคดีของศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๒/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ ๑๘/๕๕๒) ซึ่งขณะนี้เทศบาลตำบลหนองสอได้ส่งหนังสือร้องเรียนเรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

/ประจำ...

ประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ตรวจสอบแล้ว ขณะเดียวกันก็มีหนังสือร้องเรียนร้องทุกข์ไปยังศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้ตรวจสอบเรื่องเดียวกันนี้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอยืนยันคำให้การเดิมตลอดถึงพยานหลักฐานที่เคยให้ไว้กับศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้องในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถือเป็นที่สุดแล้วในทางปกครอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องเรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงาน โดยไม่อาจเลือกปฏิบัติเป็นอย่างอื่นได้ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นพ้องด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบที่จะใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนมติดังกล่าวได้ ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หากไม่ใช้สิทธิดังกล่าวย่อมถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้สละประโยชน์ที่จะใช้สิทธิในเรื่องดังกล่าวแล้ว ขณะเดียวกันก็หาได้มีกฎหมายโดยกเว้นไม่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งถือเป็นที่สุดใฝ่ฝ่ายปกครองแต่อย่างใด หลักกฎหมายข้อนี้ พนักงานอัยการคดีปกครองและนิติกรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาอันสมควร (๙๐ วัน) ตามมติดังกล่าว ย่อมถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี จึงขอบที่จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลปกครองออกคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งถือว่าเป็นที่สุดใฝ่ฝ่ายปกครองแล้ว ตามข้อ ๒๒ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ สิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ สำหรับกรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในมูลคดีเดียวกันนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการเอาผิดทางอาญาด้วยแล้ว และบัดนี้ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรลำปาวได้ดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนายศิริพงษ์ ไชยสมบัติ ปลัดเทศบาลตำบลหนองสอ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบด้วยกฎหมายและโดยทุจริต เป็นคดีอาญา ตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ แล้ว ดังนั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่มีน้ำหนักและ เหตุผลเพียงพอที่จะหักล้างคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีขอถือเอา คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คำฟ้อง คำชี้แจง คำแถลง ตลอดจนพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นต่อศาลไว้แล้วเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืน ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่โต้แย้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป สังกัดเทศบาลตำบลหนองสอมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยได้ทำสัญญาจ้างปีต่อปีตลอดมา ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๙๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และพนักงานจ้างทั่วไปเพื่อต่อสัญญาจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) ซึ่งประกอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานกรรมการ นายปวิศร์ เมษสุวรรณ ผู้อำนวยการกองช่าง รักษาการในตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลหนองสอ นางสาวสายสงวน ดอนสมจิตร หัวหน้าสำนักปลัด เป็นกรรมการ และนางสาวรัตดาวรรณ สารจันทร์ บุคลากร เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวสายสงวน ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมินดังนี้ ด้านผลงานได้ ๑.๑๕ และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๒.๐ เฉลี่ยผลการประเมินทั้ง ๒ ด้าน ได้ ๑.๔๐ ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และพนักงานจ้างทั่วไป เพื่อต่อสัญญาจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) ได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับผลการประเมินดังกล่าว จึงสรุปผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุงไม่ผ่านการประเมิน ในครั้งดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้รับการต่อสัญญาจ้างอีกในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ปรากฏตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยมีกำหนดระยะเวลาจ้าง ๖ เดือน คือ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ได้รับค่าตอบแทนเดือนละ ๕,๓๔๐ บาท สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้าง ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และเพื่อต่อสัญญาจ้างประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๗) ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกับคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน

/พนักงาน...

พนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และพนักงานจ้างทั่วไปเพื่อต่อสัญญาจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางสาวสายสงวน ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้ประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมิน ดังนี้ ด้านผลงานได้ ๑.๐๐ และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๑.๐๐ เฉลี่ยผลการประเมินทั้ง ๒ ด้านได้ ๑.๐๐ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับผลการประเมินข้างต้น จึงสรุปผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุงไม่ผ่านการประเมิน จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศเทศบาลตำบลหนองสอ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งสรุปการประเมินผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างพนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งตามประกาศดังกล่าวมีผู้ได้รับผลการประเมิน ๑.๐๐ จำนวน ๒ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไปเฉพาะผู้ที่มีคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป และไม่ต่อสัญญาจ้างแก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีหมายเหตุว่า หมดกำหนดสัญญาจ้าง แล้วมีหนังสือแจ้งไปยังประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป และแจ้งการไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยมีนายดี สามีของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับไว้แทน เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๒๓.๒/ว ๒๐๙๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งมติที่ประชุมดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ที่ ๐๘๐๙.๕/๖๓๕๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และตามวิทยุสื่อสารกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ รวมทั้งกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานจ้างเทศบาล เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทำสัญญาจ้างเป็นรายปี แต่ทำสัญญาจ้างเพียง ๖ เดือน และไม่เคยแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ อีกทั้งเป็นการประเมินที่มีอคติเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ กส ๕๔๒๐๑/๔๕๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลหนองสอ ประกอบกับสัญญาจ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว และผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ๒ ครั้งติดต่อกัน การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย

/ต่อมา...

ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แก้อคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ จากลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากเจ้าหน้าที่พิมพ์เดือนผิด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เคยเป็นคู่กรณีกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน กล่าวคือ เมื่อครั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ารับตำแหน่งใหม่ๆ ผู้ฟ้องคดีได้นำเอาเรื่องที่ไม่ดีในการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปกล่าวในที่ชุมชนให้ประชาชนฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีพฤติการณ์ในการทำงานไม่โปร่งใสหลายประการ ใช้อำนาจก้าวร้าวการทำงาน ของข้าราชการประจำอยู่ตลอดเวลา ชอบดื่มสุราและเล่นการพนันในเวลาราชการ รวมถึงสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตรวจรับงานที่ไม่ถูกต้องตามแบบแปลน ซึ่งเรื่องนี้สำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติเข้าตรวจสอบแล้วว่า งานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ไม่ได้ความหนา ตามมาตรฐานจริง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเรื่องดังกล่าวก็โกรธแค้นผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมาก ได้เรียกผู้ฟ้องคดีไปตำหนิอย่างรุนแรง ให้ผู้ฟ้องคดีระวังตัวให้ดีจะถูกไล่ออกแน่นอนแล้ว หากคนอื่นมาทำงานแทน อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อเอาผิดทางอาญา จำนวนหลายเรื่อง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เก็บรักษาเอกสารต้นฉบับไว้ เมื่อเวลาผ่านไปนานผู้ฟ้องคดี ไม่ได้รับทราบคำวินิจฉัยร้องทุกข์จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ต่อมา ขณะคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ พิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น และเห็นชอบให้เทศบาลตำบลหนองสอ ดำเนินการเยียวยาตามแนวคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน กล่าวคือ ให้เทศบาลตำบลหนองสอ พิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้างได้ไม่ก่อนวันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เทศบาลตำบลหนองสอ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยเห็นว่า การเลิกจ้างได้ดำเนินการถูกต้อง ตามกฎหมายและสัญญาแล้วและไม่ต้องปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากเป็นมติที่มีความเคลือบแคลงสงสัย ไม่เป็นกลาง อาจเข้าข่ายเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบหรือโดยทุจริต เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลหนองสอได้รับความเสียหาย จึงอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

/คดีมี...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเลิกจ้างที่ถูกต้องตามกฎหมายและสัญญา หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ให้กระทำในกรณี การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง ข้อ ๓๕ กำหนดว่า พนักงานจ้างผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๓๔ ให้นายกเทศมนตรีรายงานคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อให้ความเห็นชอบในการเลิกจ้าง และให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานจ้างผู้นั้น สิ้นสุดลง โดยให้เทศบาลแจ้งให้พนักงานจ้างผู้นั้นทราบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้... (๒) การเลิกจ้าง (๓) การต่อสัญญาจ้าง... ข้อ ๔๐ กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป ปีละ ๒ ครั้ง ตามปีงบประมาณ คือ ครั้งที่ ๑ ประเมินผลในช่วงการปฏิบัติงาน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง ๓๑ มีนาคม ครั้งที่ ๒ ประเมินผลในช่วงการปฏิบัติงาน ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ถึง ๓๐ กันยายน ข้อ ๔๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน... วรรคสอง กำหนดว่า คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีหน้าที่ในการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมจากการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ประเมิน ก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรี ข้อ ๔๒ กำหนดว่า เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประเมิน แจ้งผลการประเมินให้พนักงานจ้างตามภารกิจหรือพนักงานจ้างทั่วไปผู้รับการประเมิน ทราบ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานจ้างดังกล่าว เพื่อแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น ข้อ ๔๓ กำหนดว่า พนักงานจ้างตามภารกิจหรือพนักงานจ้างทั่วไปผู้ใด ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานแล้ว มีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี ให้ผู้บังคับบัญชาทำความเห็นเสนอนายกเทศมนตรีเพื่อพิจารณาเลิกจ้าง โดยหากนายกเทศมนตรีเห็นควรเลิกจ้าง ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เพื่อพิจารณามีมติ เมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใด ให้นายกเทศมนตรี

/ปฏิบัติตามนั้น...

ปฏิบัติตามนั้น และข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง...
(๔) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๓๔...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ฟ้องคดีขณะเป็นพนักงานจ้างทั่วไปของเทศบาลตำบลหนองสอนนั้น นางสาวสายสงวน ดอนสมจิตร หัวหน้าสำนักปลัด ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมิน ดังนี้ ด้านผลงานได้ ๑.๑๕ และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๒.๐ เฉลี่ยผลการประเมินทั้ง ๒ ด้านได้ ๑.๔๐ และคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และพนักงานจ้างทั่วไปเพื่อต่อสัญญาจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๒ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๖) ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอน ที่ ๓๙๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาผลการประเมินดังกล่าวแล้วเห็นด้วยกับการประเมินสรุปผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้รับการต่อสัญญาจ้างอีกในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเทศบาลตำบลหนองสอนโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาจ้างพนักงาน ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งนักการ ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาการจ้าง ๖ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางสาวสายสงวน ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมิน ดังนี้ ด้านผลงานได้ ๑.๐๐ คะแนน และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๑.๐๐ คะแนน เฉลี่ยผลการประเมินทั้ง ๒ ด้าน ได้ ๑.๐๐ คะแนน ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอน ที่ ๑๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เห็นด้วยกับการประเมินข้างต้นสรุปผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีประกาศเทศบาลตำบลหนองสอน เรื่อง สรุปการประเมินผลการปฏิบัติงานของลูกจ้าง/พนักงานจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ประกาศผลการประเมินให้ลูกจ้างและพนักงานจ้างทราบ และมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอน ที่ ๑๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีหมายเหตุว่า หหมดกำหนดสัญญาจ้าง พร้อมทั้งรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมาลงลายมือชื่อรับทราบผลการประเมิน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาลงลายมือชื่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ กส ๕๔๒๐๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการประเมินการปฏิบัติงานให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีมีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินการปฏิบัติงานติดต่อกัน ๒ ครั้ง ต่ำกว่าระดับดี พิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี โดยส่งไปตามที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี

/ทางไปรษณีย์...

ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยมีนายดี สามีของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับไว้แทน เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รับทราบกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานการไม่ต่อสัญญาจ้างของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากสิ้นสุดสัญญาจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีการแก้ไขเป็นเดือน มิถุนายน เนื่องจากมีการพิมพ์ผิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ สิ้นสุดสัญญาจ้าง และผลการประเมินการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับดี ติดต่อกัน ๒ ครั้ง สำหรับการเลิกจ้างเพราะสิ้นสุดสัญญาจ้างนั้น เมื่อการทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ระหว่างเทศบาลตำบลหนองสอ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี ได้กำหนดระยะเวลาจ้างไว้ในข้อ ๓ โดยมีกำหนดระยะเวลาจ้าง ๖ เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นสัญญาที่สร้างขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เนื่องจากเป็นการจ้างพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละ ๑ ปี หรือตามโครงการที่มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล ตามข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาจ้างที่แน่นอน เมื่อสัญญาจ้างของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นสัญญาที่มีระยะเวลาการจ้างที่แน่นอนได้สิ้นสุดลงตามที่ได้ทำสัญญาจ้างต่อกันไว้ จึงเป็นการเลิกจ้างตามสัญญาจ้างโดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ และตามข้อ ๗ (๒) ของสัญญาจ้างพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และโดยที่ไม่มีผลผูกพันว่า เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีต่อไปอีกหรือไม่ จึงเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารภายในของหน่วยงาน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ เตรศ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นเพียงการเลิกจ้างตามสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาจ้างที่แน่นอน มิได้เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล จึงไม่ใช่คำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

/พ.ศ. ๒๕๖๙...

พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับไม่มีข้อกำหนดใดในสัญญาที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องทำการต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี และแม้จะมีบันทึกวิฤตสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้ในกรณีที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่จนครบตามกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี... จะต้องต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างผู้นั้น หากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องปฏิบัติอยู่ก็ตาม แต่หากหน่วยงานเห็นว่าลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นไม่มีความจำเป็นแล้ว หน่วยงานก็ย่อมมีดุลพินิจที่จะต่อสัญญาจ้างนั้นหรือไม่ก็ได้ ไม่จำเป็นต้องต่อสัญญาจ้างเสมอไป เมื่อการไม่ต่อสัญญาจ้างในคดีนี้เป็นกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ในตำแหน่งของผู้ฟ้องคดี มีพนักงานจ้างประจำที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีอยู่แล้ว คือ นายบุตดา บุญมา ตำแหน่งภารโรง ซึ่งมีหน้าที่ทำความสะอาดและเปิด - ปิดอาคารสำนักงานเทศบาลหนองสอ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอที่ ๑๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และนางสาวจิระนันท์ จันทร์บุตร พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงานทั่วไป สังกัดกองสวัสดิการและสังคม มีหน้าที่ทำความสะอาดเทศบาลตำบลหนองสอเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๒๗๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และลูกจ้างทั่วไปรายนายสังคม ถนอมสงัด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ มอบหมายให้นายสังคมปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี นั้น นายสังคมถูกจ้างในตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่การจ้างในตำแหน่งเดียวกับผู้ฟ้องคดี และนายสังคมได้ทำหน้าที่ดังกล่าวก่อนที่จะมีการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้อำนาจบริหารงานภายในฝ่ายปกครองซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถกระทำได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะในอำนาจหน้าที่ให้บรรลุผล จึงไม่จำเป็นที่จะมีพนักงานจ้างทั่วไปในตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีอีก อีกทั้งได้มีการยุบเลิกกรอบอัตรากำลังดังกล่าวแล้ว อันเป็นการลดภาระด้านงบประมาณรายจ่ายของเทศบาลหนองสอ จึงเห็นได้ว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีไม่ทำให้การปฏิบัติการกิจของเทศบาลต้องสะดุดหยุดลง และมีได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ได้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานอันเนื่องจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการเลิกจ้างที่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญาแล้ว

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เลิกจ้าง เนื่องจากผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการประเมินสองครั้งติดต่อกัน นั้น เห็นว่า ในการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมิน ดังนี้ ด้านผลงานได้ ๑.๑๕ และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๒.๐ เฉลี่ย

/ผลการ...

ผลการประเมินทั้ง ๒ ด้านได้ ๑.๔๐ และเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณา และนายกเทศมนตรีตามลำดับ ซึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานในสำนวนว่า ได้มีการแจ้งผลการประเมินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบหรือไม่ มีเพียงคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ไม่ได้รับแจ้งผลการประเมิน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้ให้การต่อสู้และแสดงพยานหลักฐานโดยชัดแจ้งว่า ได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในครั้งดังกล่าวหรือไม่ และปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปว่า ได้มีการแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งนี้ไปพร้อมกับการแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ตามหนังสือที่ กส ๕๔๒๐๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๕ (ที่ถูกนำจะเป็น ๙ เมษายน ๒๕๕๗) ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแทน จึงเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการแจ้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในครั้งนี้ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๔๒ ที่กำหนดให้เมื่อเสร็จสิ้นการประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ให้ผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้ประเมินแจ้งผลการประเมินให้พนักงานจ้างตามภารกิจหรือพนักงานจ้างทั่วไปผู้รับการประเมินทราบ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่พนักงานจ้างดังกล่าว เพื่อแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งในการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้าง ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๑๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างตามภารกิจเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนประจำปี และพนักงานจ้างทั่วไปเพื่อต่อสัญญาจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๗) นางสาวสายสงวน ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ทำการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทั่วไป ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีได้คะแนนการประเมิน ดังนี้ ด้านผลงาน ได้ ๑.๐๐ คะแนน และด้านคุณลักษณะในการปฏิบัติงานได้ ๑.๐๐ คะแนน เฉลี่ยผลการประเมินทั้ง ๒ ด้าน ได้ ๑.๐๐ คะแนน โดยลงวันที่ทำการประเมิน คือ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันหลังจากวันที่ปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่มีมติเห็นชอบผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำสั่งดังกล่าวได้พิจารณาผลการประเมินก่อนวันที่นางสาวสายสงวนในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้ทำการประเมินในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ อันเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีที่ไม่เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๔๑ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ

/กลั่นกรอง...

กลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานมีหน้าที่ในการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมจากการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ประเมิน ก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อนายกเทศมนตรี และไม่ชอบด้วยสัญญาจ้างพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๖ ที่กำหนดว่า เทศบาลจะทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง และที่เทศบาลกำหนด... การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทั้งสองครั้งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญา อย่างไรก็ตาม การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และสัญญาดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองการประเมินผลการปฏิบัติงานมีมติไม่ต่อสัญญาจ้าง แก่ผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นั้น มีผลเพียงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๗ (๑) ของสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าว ได้เท่านั้น หากยังมีเหตุอื่นที่สามารถเลิกจ้างตามสัญญาได้อีก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีสิทธิ ตามสัญญานั้นในการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีได้ เมื่อเหตุในการเลิกจ้างครั้งนี้ นอกจากเหตุที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ผ่านการประเมินแล้ว ยังมีเหตุเลิกจ้างเพราะครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างด้วย ประกอบกับในคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีการ แก้ไขเป็นเดือน มิถุนายน เนื่องจากมีการพิมพ์ผิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ระบุเหตุในการเลิกจ้างเพียงกรณีสิ้นสุดสัญญาจ้าง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิเลิกจ้างผู้ฟ้องคดี เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างได้ตามข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ พนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ และข้อ ๗ (๒) ของสัญญาจ้างพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้ นอกจากนี้ พฤติการณ์ในการปฏิบัติตัวของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดี ได้ยอมรับว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำเรื่องทุจริตคอร์รัปชันของผู้บริหารไปบอกกล่าวกับบุคคลภายนอกหลายเรื่อง ซึ่งแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีสิทธิตามกฎหมายในการนำเรื่องดังกล่าวไปบอกกล่าวก็ตาม แต่เมื่อเรื่องทุจริต บางเรื่องยังไม่ได้มีการตรวจสอบหรือร้องเรียนต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ แต่กลับนำ ข้อความกล่าวหาที่ไม่แน่ชัดว่ามีการกระทำความผิดจริงหรือไม่ไปกล่าวถึงในที่สาธารณะ ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลตำบลหนองสอ จึงเห็นได้ว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี กับผู้บังคับบัญชาส่อไปในทางที่ขัดแย้งกันและไม่อาจปฏิบัติงานรวมกันได้ อีกทั้งแม้ศาลปกครอง สูงสุดจะมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไปประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีใหม่ ให้ถูกต้องตามกฎหมายและสัญญาจ้างพนักงานจ้างก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังมีอำนาจ เลิกจ้างผู้ฟ้องคดีได้ตามข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด กาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ และข้อ ๗ (๒) ของสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าว ดังนั้น การที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา

/เพื่อให้...

เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับไปประเมินผลการปฏิบัติงานใหม่ จึงไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการเลิกจ้างที่ชอบด้วยสัญญาเนื่องจากครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ให้เป็นการเลิกจ้างที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญาได้ ทั้งไม่เป็นการเยียวยาผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งตำบลหนองสอ ที่ ๓๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากสิ้นสุดสัญญาจ้าง ชอบด้วยกฎหมายและสัญญาแล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ในประเด็นอื่น ๆ อีก เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เทศบาลตำบลหนองสอ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมติที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ยกฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

